Sportul Magazin

„I-AM ADMIRAT PE VOINESCU ŞI TOMA ŞI AM VRUT SĂ FIU LA FEL CA EI“

Un mare sportiv a părăsit arena: Mihai Ionescu

A debutat în Divizia A la 24 de ani! În 1960. **Puțini știu, sau își mai aduc aminte, că pentru Mihai Ionescu, cel ce avea să devină unul dintre excelenții portari ai fotbalului nostru, afirmarea sa a constituit-o însă o partidă în care, paradoxal, Petrolul a învins pe Rapid, la București, cu 6—0!** Da, aceasta se petrecea la 22 septembrie 1963. Atunci, pe stadionul „23 August“, Mihai Ionescu a fost de netrecut, apărînd excepțional, reflexele sale impresionînd pe toți cei ce l-au văzut.

După aceea, deși nu era un tinerel (avea, de acum, 27 de ani), a urcat treaptă cu treaptă, pînă în vîrful piramidei. La 29 de ani, a debutat în echipa națională (Praga, 19.IX. 1965) devenind în 13 partide titularul echipei naționale și de alte 6 ori al reprezentativei B. În anii ce au urmat, Mihai Ionescu avea să facă o carieră nebănuită de nimeni, chiar puțin neobișnuită, pentru vîrsta pe care o avea. **La 29—30 de ani, cînd alții se plictisesc de fotbal, cel ce își făcuse din Voinescu și Toma modele de urmat, avea să devină, la un moment dat, portarul nr. 1 al României.** Ne face o deosebită plăcere să-i sintetizăm în aceste rînduri prodigioasa sa activitate.

În numele... suporterilor Petrolului, Mircea Ionescu-Quintus îi oferă lui Mihai Ionescu un buchet de flori și o cupă de cristal, în semn de omagiu pentru modul cum a apărat poarta echipei naționale și a formației din Ploiești

Foto: Ion POPESCU

Facem acest lucru pentru că anii au trecut și a venit timpul retragerii, deși Mihai Ionescu a dovedit chiar la meciul jubiliar, cu selecționata divizionară, că încă mai putea apăra.

Momentul părăsirii activității competiționale s-a petrecut în urmă cu o săptămînă, cînd, pe stadionul ploieștean, clubul său pe care l-a slujit cu o afecțiune impresionantă, aproape un deceniu și jumătate, i-a făcut o sărbătorire cum puține au fost pînă acum la noi.

De ce a meritat Mihai Ionescu o asemenea prețuire? Simplu de răspuns: pentru că a fost un sportiv desăvîrșit. În cei 15 ani de activitate n-a știut ce este o eliminare de pe teren și nici măcar un avertisment sau o mustrare. **„Mihai Ionescu, spune actualul antrenor al Petrolului, Gh. Dumitrescu, este un caracter, un coleg“. „Mihai Ionescu cinstește noțiunea de sportiv și este o pildă grăitoare pentru urmașii săi în fotbal“** (Gh. Urich — președintele lui F.C. Petrolul). **„În Mihai Ionescu s-au îmbinat perfect fotbalistul, omul și cetățeanul, dîndu-i trăsăturile autentice ale sportivului societății noastre socialiste“** (T. Constantinescu primvicepreședinte al C.J.E.F.S. Prahova). Și încă o declarație semnificativă, care ne dezvăluie... secretul longevității lui Mihai Ionescu: **„Un model de corectitudine, dăruire și viață sportivă de-a lungul întregii sale activități competiționale“** — dr. Aurelia Dumitrescu, medicul sportiv specialist de la clubul ploieștean. Nu am cerut o declarație și soției sale, sau puștiului pe care-l are. De ce? Pentru că știm că M. Ionescu este un soț și un tată excelent.

★

Da, echilibrul, viața sportivă, autoexigența au fost atu-urile lui Mihai Ionescu, iar spiritul de fair-play l-a făcut să aprecieze cu modestie succesele sale și să recunoască, loial, meritele învingătorilor. Cu aceste însușiri a izbutit Mihai Ionescu să joace în Divizia A pînă la 37 de ani (îi va împlini la 19 noiembrie) și să se retragă cu fruntea sus, aplaudat de cei ce iubesc sportul, purtînd cu el un buchet de frumoase performanțe, de mulți invidiate: **un titlu de campion cu Petrolul (1966), „Cupa României“ (1963), 750 de meciuri amicale și oficiale, dintre care 272 în Divizia A, Cupa acordată de către ziarul nostru de „cel mai bun portar al campionatului“ în doi ani consecutiv (1965—1966), titlurile de maestru al sportului (1967) și maestru emerit al sportului (1971),** și ca o încununare pentru tot ce a făcut, pentru exemplul său de conduită, **comunistul Mihai Ionescu a primit în 1972, „Ordinul Muncii cl. III-a“.**

★

Și pentru că Mihai Ionescu a făcut parte din generația de aur a Petrolului, nu e lipsită de interes părerea sa asupra „echipei echipelor“, formată din jucători care au activat la clubul petrolist, alcătuită de el: **M. Ionescu — Pahonțu, Boc, Marinescu, Mocanu — Tabarcea, Neacșu — Zaharia, Dridea I, Badea, Bădulescu.** Dintre toți, doar Boc mai activează. Restul s-au retras și au rămas în amintirea iubitorilor de fotbal, așa cum toți aceștia își vor aduce aminte și de Mihai Ionescu, de acum vicepreședinte al lui F.C. Petrolul, club pe care s-a angajat să-l slujească cu aceeași pasiune, pentru gloria sportivă, pentru fotbalul din țara noastră, pe care-l dorește cît mai bun.

Acum, la retragere, un cuvînt de mulțumire pentru tot ce a făcut ca jucător activ și o urîme de succes în ceea ce și-a propus să facă.

Constantin ALEXE

A LA HERRERA...

Revenit la conducerea echipei Internazionale Milano, care i-a adus cîndva o meritată celebritate, Helenio Herrera a revenit și la acele... declarații-șoc care au făcut, cu ani în urmă, deliciul amatorilor de fotbal de pretutindeni. Recent, în cadrul unei conferințe de presă, „magul“ a declarat în fața a peste o sută de ziariști stupefiați:

— Aveți cuvîntul meu de onoare că dacă Inter nu va recuceri titlul de campion, mă voi tunde complet.

După aprecierea observatorilor intimi ai fotbalului italian, care cîntăresc cu o arecare exactitate șansele echipelor din peninsulă de a „detrona“ pe Juventus, este aproape sigur că Yull Brynner — cunoscutul actor american care a lansat „moda“ rasului în cap — va avea în curînd un nou prieten...

CĂRȚI NOI ÎN EDITURA STADION

RECUPERAREA SPORTIVILOR TRAUMATIZAȚI

Un nou volum, apărut recent în Editura Stadion, vine să îmbogățească literatura de specialitate, de data aceasta avînd ca tematică problema recuperării sportivilor traumatizați. Autorii, **Iulian Radovici și Elena San Marina**, se adresează nu numai celor care lucrează în unitățile medicale, ci tuturor specialiștilor ce activează în domeniul sportului și educației fizice, considerînd că eforturile în această direcție ocupă un loc important în preocupările lor, pentru menținerea longevității competiționale a sportivilor.

Abordînd o tematică vastă, pe un spațiu tipografic restrîns, lucrarea oferă „rețete“ eficiente, sprijinite de un bogat material ilustrativ, pentru recuperarea funcțională cu ajutorul exercițiului fizic.

*) Iulian Radovici, Elena San-Marina Recuperarea sportivilor traumatizați. Editura Stadion 1973, 183 pag., 7,75 lei.

COMBINAȚII ÎN CAREU

Dezlegarea cuvintelor încrucișate, a diverselor probleme ale enigmisticii pasionează pe mulți dintre noi, indiferent de vîrstă. Această preocupare constituie și un bun exercițiu de verificare a cunoștințelor de cultură generală, a perspicacității. Iată că Editura Stadion oferă iubitorilor sportului și ai careurilor de cuvinte încrucișate, prin intermediul lui **Giuseppe Navara**, posibilitatea de a se dovedi buni cunoscători ai acestui domeniu de activitate. Totodată, un prilej de a petrece în mod plăcut o parte a timpului liber.

*) Giuseppe Navara, Combinații în careu, Editura Stadion, 1973, 82 pag. 3,50 lei.

2500 DE ATERIZĂRI CU „MIJLOACE PROPRII“

Antrenorul Ion Roșu după executarea celui de al 2500-lea salt

Foto: Ștefan CIOTLOȘ

Există o categorie de oameni pentru care o călătorie cu avionul se rezumă doar la decolare și la atingerea unei înălțimi dinainte fixată. Reintoarcerea pe pămînt obișnuiesc s-o facă „pe cont propriu“. Este vorba de parașutiști. Prețuirea, talentul și pregătirea lor sînt atestate în concursuri prin rezultatele obținute în probe riguros definite. În afara acestora, neoficială, dar semnificativă, mai este și proba longevității, exprimată în ani și număr de salturi. Sport care solicită la maximum, parașutismul oferă cu zgîrcenie exemple de carieră îndelungată, în care timpul se socotește în decenii și lansările în numere cu patru cifre.

21 de ani de activitate neîntreruptă, 2500 de salturi nu sînt cifre la îndemîna oricui. Maestru emerit al sportului, apoi antrenor emerit, multiplu recordman național și mondial, **Ion Roșu** a avut zilele trecut satisfacția sărbătoririi acestui jubileu, în mijlocul elevilor săi. Cele 2500 de lansări, record depășit în țara noastră pînă acum doar de un singur parașutist și acela renumit, **Gheorghe Iancu**, ilustrează elocvent o carieră sportivă strălucită. Antrenor al lotului național în ultimii ani, **Ion Roșu** se poate mîndri cu actuala generație de performeri, la formarea cărora prețuirea și experiența sa bogată au avut un rol hotărîtor.

Nemărturisit, dar cu saltul 2501 el a început drumul spre 3 000, număr încă neatins la noi. În același timp, **Ion Roșu** continuă munca migăloasă de depistare și șlefuire a tinerelor speranțe, căci parașutismul nostru sportiv tinde să se afirme din nou în arena internațională. Seriozitatea lui **Ion Roșu** ne dă încrederea unei duble împliniri.

ASEMĂNARE PERFECTĂ

Singurul semn distinctiv al gemenilor Pacsai rămîne... mîna cu care aruncă sulița Ladislau lansînd-o cu dreapta, Anton cu stînga. Încolo, asemănare, preocupări și predispoziții demne de comparație „ca două picături de apă“. Aceeași înălțime: 1,81 m, aceeași greutate: 80 kg, aceeași fizionomie, aceeași preocupare: elevi ai Grupului școlar transporturi Cluj (cu specialitatea: electricieni de mașini Diesel), aceeași înclinație: sulița. Și același țel: măiestria sportivă.

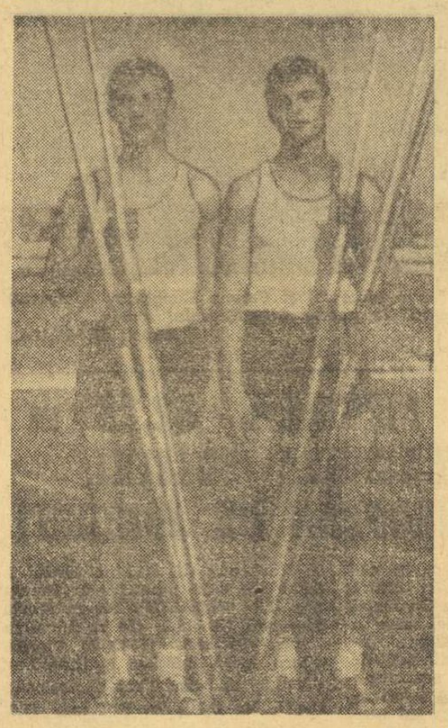

Un țel pe care gemenii Pacsai au înțeles că nu-l pot atinge doar cu... plăsmuiri adolescentine (născuți la 22.I. 1957), ci printr-o muncă asiduă de zi cu zi, prin disciplină și receptivitate, printr-o colaborare cu adevărat frățească.

Dovada acestei convingeri ne-o oferă înșeși cuvintele antrenorului lor, profesorul Peter Naghi: „Sînt niște copii cu adevărat îndrăgostiți de sulița. Vin întotdeauna cu mult înainte de începerea lecției, lucrează cu plăcere și conștiincios, se urmăresc și se corectează unul pe celălalt. Așa au ajuns, de altfel, ca în numai 2 ani de atletism să treacă granița celor 50 de metri și să-mi ofere mari promisiuni pentru viitor“.

Promisiuni cărora — sîntem siguri — gemenii Ladislau și Anton Pacsai, de la Școala sportivă Cluj, se grăbesc să le reducă termenul de transformare în certitudini.

Nușa DEMIAN

„EXPLICAȚIA“ INSUCCESELOR INTERNAȚIONALE ALE TINERILOR VOLEIBALIȘTI

— Dialog cu prof. Nicolae Tărchilă, antrenor federal cu problemele juniorilor —

În preambulul articolului precedent, consacrat evoluției din acest an a echipelor noastre de juniores, aminteam faptul că, la rîndul lor, juniorii nu au obținut performanțe mulțumitoare în competițiile internaționale la care au luat parte. Astfel, în campionatul balcanic reprezentanții noștri au fost întrecuți nu numai de juniorii bulgari (a căror valoare anterioară era recunoscută), ci și de formațiile Greciei și Iugoslaviei, ceea ce trebuia să constituie un motiv de meditație pentru sectorul de resort al federației. Se impuneau, prin urmare, măsuri menite să redreseze situația. Mai tîrziu, „speranțele“ noastre trimise la „Turneul Prieteniei“ confirmau valoarea lor scăzută: locul 8 din 8 echipe participante! Competiția cea mai importantă la care juniorii români trebuiau să se reabilitèze, campionatul european, nu a adus modificări în potențialul echipei. Dacă în serie apărea plauzibilă înfrîngerea în fața fostei și actualei campioane continentale, echipa U.R.S.S., insuccesele din turneul pentru locurile 7—12 vin să întărească pe cele din competițiile anterioare: reprezentativa română ceda din nou în fața unor echipe fără o carte de vizită notabilă: 1—3 cu Grecia, 1—3 cu Iugoslavia, precum și în fața voleibaliștilor din R.D. Germană, la același scor. Ca să ne dăm mai bine seama de nivelul modest la care se află actualmente tinerii noștri voleibaliști, vom arăta doar că în partida cu echipa Israelului ei au fost conduși cu 2—1 la seturi, cedînd unul dintre acestea la 4!

Pe marginea acestor eșecuri ale tinerelor eșaloane de voleibaliști, am solicitat opiniile celei mai indicate persoane, prof. **NICOLAE TĂRCHILĂ**, antrenorul federal cu problemele juniorilor, care a însoțit loturile române la competițiile amintite.

— Avînd în vedere calitatea cu care sînteți investit în F.R. Volei, vă rugăm să ne spuneți cum apreciați rezultatele juniorilor noștri în competițiile acestui an.

— Total necorespunzătoare. Și, la acest calificativ, orice adaos mi se pare de prisos. El rezultă din comportarea echipelor de juniori mari și mici în toate întrecerile la care au luat parte. Deși vorbim despre băieți, aș vrea să adaug că și fetele nu pot primi decît același calificativ, datorită evoluției sub nivelul așteptărilor la C.E. și mult sub valoarea individualităților existente. Căci nu voleibalistele maghiare au cîștigat meciul cu echipa română, eliminînd-o din turneul final pentru locurile 1—6, ci jucătoarele noastre l-au pierdut...

— Revenind la băieți, care credeți că sînt motivele principale ale comportării lor mai mult decît modeste?

— Motivele esențiale sînt volumul mic de pregătire la cluburi și la loturi, precum și antrenamentele efectuate cu intensitate medie, ceea ce determină evoluția jucătorilor noștri într-un ritm mult prea lent față de exigențele voleiului actual. Totodată, la obținerea rezultatelor slabe din acest an au mai concurat și alte cauze: nivelul scăzut al campionatului divizionar școlar (cu excepția turneului final al acestei competiții); lipsa experienței de concurs la o bună parte a jucătorilor care au debutat în întrecerile anului (mă refer la echipa de juniori II); înființarea unei noi trepte — juniori II — fără individualități suficiente; absența de la competiția cea mai importantă — campionatul european — a unor jucători (Dan Ionescu, Petre Ionescu, Juhasz, Țerbea, Tigăescu) — mult mai valoroși decît cei ce au făcut deplasarea — dar care au fost reținuți de examene; neinsistarea asupra elementelor specifice apărării în procesul de instruire; capacitatea psihică scăzută (legată strîns de pregătirea fizică și tehnico-tactică), precum și slaba muncă educativă desfășurată la cluburi (unde jucătorii de lot își petrec majoritatea timpului). Prin urmare, cred că rezultatele internaționale nesatisfăcătoare au la bază cauze interne cu profunde rădăcini în structura organizatorică a activității voleibalistice.

— Ne-ați declarat adesea că există, la nivelul juniorilor, o serie de talente care vor înlocui cu succes jucătorii care urmează să părăsească lotul de seniori al țării. Ați putea să ne ilustrați concret temeiul acestor afirmații, avînd în vedere rezultatele înregistrate de tinerii voleibaliști în acest an?

— Începînd din 1970, loturile de seniori și senioare au fost împrospătate masiv cu jucători din rîndul reprezentativelor de juniori. În momentul actual, însă, traversăm o etapă critică, constatîndu-se o săracie acută de jucători de mare valoare. Pentru că la juniori fluctuațiile sînt permanente, trebuie să avem răbdare și să-i pregătim pe cei existenți pentru a deveni individualități la vîrsta senioratului... Acum avem 4—5 sportivi buni: Dan Ionescu, Marian Păușescu, Petre Ionescu, Ion Țerbea și Sorin Țigăescu, iar în perspectivă Günther Enescu, Dan Maran, Ștefan Bărăitu, Traian Marinescu, Constantin Bădiță și Sorin Macavei...

— Cîți dintre sportivii produși de echipele școlare au pătruns în acest an în formațiile de divizia A și cum apreciați, din acest punct de vedere, roadele muncii cu juniorii?

— Vîrsta obligă, firește, pe toți să treacă la seniorat. Dar aici înțeleg că este vorba și de valoarea celor care sînt chemați în loturile echipelor de A. Pentru acest an însă avem doar un singur exemplu notabil: C. Bădiță de la Rapid, care deocamdată promite.

— Situația fiind așa cum o cunoaștem ce perspective credeți că mai are voleiul nostru masculin pe plan internațional, judecînd după valoarea juniorilor de astăzi și în raport cu nivelul mondial?

— Mi-ar fi foarte greu să precizez, de pildă, ce valoare internațională va avea echipa reprezentativă de seniori a României peste 5—6 ani, dat fiind faptul că despre juniorii de astăzi nu putem spune că sînt certitudini, ci doar posibili mari jucători. Pentru viitor, consider însă necesar să se realizeze un sistem organizatoric intern care să confere unităților sportive de juniori o ritmicitate perfectă în formarea de jucători tineri, cărora să li se asigure o pregătire temeinică și concursuri pe categorii de vîrstă...

Acestea fiind tale quale opiniile antrenorului federal pentru problemele juniorilor, urmează ca într-un număr viitor să expunem concluziile care se desprind din scurtele analize ale activității internaționale a tinerilor voleibaliști și voleibaliste, precum și unele prezări în legătură cu munca desfășurată la nivelul acestui sector, care reclamă — după părerea noastră —, din partea federației și, chiar a altor foruri, o adîncă și neîntîrziată analiză.

Aurelian BREBEANU

CAMPIONATUL NAȚIONAL DE POLO

ARAD, 29 (prin telefon). În localitate au continuat meciurile campionatului național de polo (seria B). Favoritele au obținut victorii confortabile: Crișul Oradea — Olimpia Oradea 7—1 (2—0, 4—0, 0—1, 1—0); Vagonul Arad — Industria linei Timișoara 11—5 (2—1, 3—2, 3—1, 3—1); Școlarul București — Mureșul Tg. Mureș 9—2 (4—2, 2—0, 0—0, 3—0).

Ștefan IACOB, coresp. județean

COMPETIȚIILE INTERNE DE BASCHET REINTRĂ ÎN DREPTURI

Au trecut cîteva luni de cînd „gongul final“ anunța încheierea activității competiționale interne oficiale, adică a diviziilor A, B și a campionatelor naționale școlare și de juniori. De atunci, majoritatea baschetbaliștilor și baschetbalistelor au luat o scurtă vacanță, după care și-au reluat antrenamentele, iar componenții loturilor republicane au susținut (seniorii sînt încă în întrecere, la Badalona) multe meciuri și turnee internaționale. Acum, însă, în primele zile ale toamnei, „concediul“ competițional intern se apropie de sfîrșit, iar pentru unele formații (cele din divizia B și din campionatele elevilor și juniorilor) s-a și terminat. Ba chiar și divizionarele A și-au reluat activitatea, este drept deocamdată în mod neoficial, în cadrul diferitelor competiții de verificare a pregătirilor efectuate în vederea sezonului de toamnă-iarnă, așa cum se petrece acum în Capitală, unde se află în plină desfășurare tradiționala „Cupă de toamnă“. Încît, a face o scurtă trecere în revistă a principalelor evenimente petrecute în ultima vreme, sau care vor avea loc curînd, socotim că este binevenită.

SĂPTĂMÎNA VIITOARE, EDIȚIA A XXV-A A CAMPIONATULUI FEMININ

Cele 12 divizionare A feminine (față de 10 cîte erau în ediția trecută) iau startul în al XXV-lea campionat al României la sfîrșitul săptămînii viitoare, cînd va avea loc primul turneu al turului I al competiției. După cum s-a mai anunțat, după primul tur (sub formă de turnee), echipele clasate pe locurile 1—6 vor alcătui o grupă, iar cele de pe locurile 7—12 altă grupă, urmînd să joace două tururi în această formulă (în care vor conta rezultatele din turul I) pentru desemnarea campioanei (formațiile în prima grupă) și a celor care vor retrograda (a doua grupă). Pînă sîmbătă (cînd vor avea loc partidele etapei inaugurale), toate jucătoarele vor trece normele de control comunicate în timp util de F.R. Baschet și fără de care nu va fi admisă participarea la campionat. Amintim că întîlnirile primului turneu vor avea loc sîmbătă (de la ora 10 și de la ora 16) și duminică (de la ora 8,30), în sala Constructorul din Capitală.

CELE MAI IMPORTANTE TRANSFERĂRI

Încheiată cu puțină vreme în urmă, perioada de transferări a consemnat destul de multe mutații, dintre care le-am notat pe cele mai însemnate, și anume: **LA FETE: Eugenia Salcu** de la I.E.F.S. la Rapid, **Diana Mihalic** de la Sănătatea Satu Mare la I.E.F.S., **Rodica Capotă** de la Politehnica București la I.E.F.S., **Doina Prăzariu** de la Rapid la „U“ Cluj, **Ildiko Füllöp** de la Sănătatea Satu Mare la Universitatea Timișoara, **Elena Nicolae-Ioan** de la Rapid la Constructorul București, **Ana Deak** de la I.E.F.S. la Constructorul Arad, **Elisabeta Pajtek** de la Rapid la Constructorul București, **Ecaterina Pajtek** de la Rapid la Constructorul Arad, **Rodica Fortuna, Gheorghița Bolovan** și **Aurora Constantinescu** de la Liceul 35 București la Voința București, **Carmelita Amza** de la I.E.F.S. la Voința Tg. Mureș; **LA BĂIEȚI: Gh. Roman** de la Politehnica Cluj la „U“ Cluj, **Dan Roman** de la I.E.F.S. la Politehnica Cluj, **R. Prüszter** de la Constructorul Arad la Universitatea Timișoara, **A. Anastasiu** de la Politehnica București la I.C.H.F., **G. Modrogan** de la Voința București la I.C.H.F., **Gh. Dumitru** de la Voința București la Dinamo, **V. Ganea** de la C.S.U. Galați la Crișul Oradea, **N. Kindris** de la Șc. sp. Satu Mare la Universitatea Timișoara, **S. Antoniu** de la Academia Militară la Steaua, **L. Andreițu** de la Universitatea București la Politehnica Cluj.

COMISIA DE DISCIPLINĂ N-A AVUT... VACANȚĂ (DIN PĂCATE)

Deși activitatea competițională a fost foarte restrînsă, s-au înregistrat, totuși, unele abateri, din partea jucătorilor și antrenorilor, pe care Comisia de disciplină din cadrul federației nu le-a lăsat nepedepsite. Astfel, lui **V. Zdrenghea** („U“ Cluj) i s-a interzis efectuarea deplasărilor peste hotare (în cadrul echipei de club și a celei naționale) pînă la 1 martie 1974; **D. Pomîrlă** (Politehnica Iași) a fost exclus din lotul republican de juniori pînă la 1 decembrie 1973, antrenorul **A. Baltag** (Lic. 4 Galați) a primit avertisment pentru atitudine ireverențioasă față de arbitri în meciul cu Șc. sp. Galați.

RASPUNDE Ion Poștașu

VASILE I. NEAGU, CÎMPULUNG MUSCEL. „Am auzit imnul clubului Dinamo, cu ocazia meciului Dinamo — C.F.R. Cluj, din finalul campionatului trecut, dar n-am putut să-l reții, din cauza zgomotului din tribune. Cum l-aș putea învăța și eu?“. Dacă ați sta în București, aș vent eu să vi-l cînt! Așa, nu-mi dau seama cum ați putea rezolva problema. Cred însă că, ascultîndu-l încă o dată, cu un prilej oarecare, îl veți învăța și, în felul acesta, veți fi și dv. „în formă“ — expresia este a dv. — la viitoarele meciuri ale lui Dinamo. Să încerc și soluția de a comunica adresa dv. — Blocul Tineretului, str. Dobrogeanu Gherea — suporterilor dinamoviști. Poate că unul dintre ei vă va trimite notele.

PETRE POPESCU, BUCUREȘTI. Sînteți născut la Arad și ați vrea să știți de ce nu mai joacă Vidac, la U.T.A. Și pe mine m-a interesat lucrul acesta, deși sînt născut în București. Vidac a fost accidentat. Acum, este aproape refăcut.

AUREL NĂSTASE, BUCUREȘTI. Stadionul „23 August“ din București are în jur de 62 000 de locuri, în afară de... locurile de pe culoare, pe care nu le-a numărat nimeni.

Dr. CONSTANTIN ROȘCA, CLUJ. A-propo de broșurica A.S. Loto-Pronosport, recent apărută, „Campionatul de fotbal ediția 1973—74“:

Știți campioana? zice un gureș,
V-o spun la toți, nu țin secret:
Este... A.S.A. Tîrgu Mureș
/ În clasamentul pe-alfabet! /

NIȚĂ PETRE, COMUNA GÎRLA MARE. „Prietenul meu susține că, în 1970, cel mai bun sportiv al anului a fost componentul echipei naționale de handbal, Gheorghe Gruia, iar eu susțin că acest titlu a fost cucerit de Ilie Năstase“. Ce bine este cînd ai de unde alege! Oricum, în memoria dv. s-a întipărit mai bine acest moment: Ilie Năstase, acumulînd 12 246 de puncte, a fost proclamat cel mai bun sportiv al anului. Handbalistul Gheorghe Gruia s-a clasat atunci pe locul al doilea, acumulînd și el un mare număr de puncte: 11 221.

ION HATAPUC, ORAȘUL GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ. „Prima întrebare ar fi: care este numele dv. adevărat. Pe al lui Belphegor l-am putut afla, dar pe-al dv., nu“. Vă propun să treceți la întrebarea a doua. 2. **„Îmi place foarte mult șahul. Am jucat, de la 1 ianuarie 1973 și pînă astăzi, peste 1 000 de partide, nepierzînd nici una. Îmi trebuie un partener mai puternic. Publicați-mi adresa — strada 11 iunie nr. 7, apt. 39 — pentru a găsi un amator de a juca șah cu mine, prin corespondență“.** Bineînțeles, cu excepția lui Bobby Fischer! În rest, pot merge pe mîna dv.?

VICENȚIU CRĂCIUNESCU, COMUNA POTCOAVA. Îmi cereți să vă reamintesc formația de bază a Rapidului, din ediția 1966—67, care a cucerit titlul de campioană. Nimic mai simplu. Notați-o, dv. și alți rapidiști cuprinși de nostalgia acestor zile frumoase: Răducanu — Lupescu, Motroc, Dan Coe, Grecu — Dinu, Jamaischi — Năsturescu, Ion Ionescu (Neagu), Dumitriu II, Codreanu.

MIRCEA VERES, TURDA. Este adevărat: în clasamentul F.I.L.T. apar, uneori, cifre care nu coincid de plin cu socotelile pe care le fac cei care urmăresc această pasionantă întrecere din lumea tenisului. Aceasta nu se datorește în nici un caz faptului că vreun statistician ar sta prost cu matematica, ci pur și simplu pentru că există neclarități în acordarea punctelor, fie pentru jocurile din cadrul Cupei Davis, fie pentru fazele premergătoare finalelor și semifinalelor. Este vorba de mici diferențe. Dar, ultimul clasament, apărut acum cîteva zile în ziarul nostru, este cel care înfățișează exact situația.

ȘTEFAN BURLACU, LIPOVA. Interpretarea dv. este justă. Faultul comis de un portar se sancționează la fel ca și acela comis de celălalți jucători: cu o lovitură de la 11 m, dacă el s-a produs în suprafața de pedeapsă, sau cu o lovitură liberă directă, din locul respectiv, dacă neregularitatea a avut loc în afara careului.

ALEXE TUDOR, COPĂCENI. Fostul înotător Charles Daniels, care a murit recent, a cucerit primele medalii olimpice de aur, în 1904, la Saint-Louis. Este de presupus că avea peste 80 de ani, cînd a încetat din viață.

Ilustrații: N. CLAUDIU

Activitatea pe velodrom trebuie revitalizată...

După încheierea curselor cicliste pe șosea — odată cu disputarea Turului României — joi am asistat la penultimul act al sezonului și pentru întrecerile pe pistă (a mai rămas de disputat campionatul de demifond — 13 octombrie).

Incomparabil mai sărac în competiții față de șosea, „pista“ a intrat, de la un an la altul, tot mai mult în anonimat ajungînd astăzi într-o situație de-a dreptul îngrijorătoare. Cum poate fi apreciat altfel faptul că la recentele campionate naționale de seniori, la primele 5 reuniuni n-au fost în tribunele velodromului mai mult de 10—15 spectatori, în timp ce la ultima am numărat... 51!

Și era cald, soare, dar, mai ales, o oră convenabilă (16) cînd tot omul acceptă cu plăcere (în cazul că este cît de cît interesat) să se destindă, după orele de lucru, în fața unui spectacol frumos, așa cum i-l poate oferi și ciclismul.

La întrebarea ce s-a întîmplat cu disputele cicliste de velodrom de au ajuns atît de... uitate, ar fi de spus multe. Nu aceasta stă însă, în momentul de față, în atenția noastră. Am vrea doar să menționăm faptul că probele de velodrom nu-și merită cîtuși de puțin „soarta“, și că față de străduințile unor activiști, cluburile, asociațiile sportive și mai ales federația de resort au datoria să facă totul pentru revitalizarea acestei ramuri a ciclismului, pentru reașezarea ei în drepturile ce, indiscutabil, i se cuvin. Ne gîndim la îmbogățirea activității competiționale pe velodrom, la dotarea sportivilor cu materiale etc.

Revenind la întrecerile propriuzise de campionat, ca o notă generală trebuie spus că față de anul trecut s-a observat o sensibilă creștere valorică, în special, în privința rezultatelor. Dintre acestea merită evidențiată performanța deosebită a formației Dinamo I în proba de urmărire (4:41,0), la mai puțin de 2 secunde de recordul probei (4:39,5 — obținut în 1964 de o echipă națională). Și trebuie spus că performanța cvartetului dinamovist ar fi fost și mai bună — chiar sub record — dacă nu s-ar fi întîmplat incidentul reprobabil pe care l-am relevat, de altfel, în cronica reuniunii respective. Pentru cei care nu au citit ziarul, amintim că dinamoviștii, prinzînd din urmă partenerii de cursă, formația Steaua, aceștia i-au jenat vizibil pe campioni, pe tot restul distanței ce au mai avut-o de acoperit.

Rezultate mulțumitoare — ținînd seama de penuria de concursuri pe velodrom — s-au realizat și la urmărire individuală (5:08,5 — Costel Cîrje, 5:09,4 — Teodor Vasile, 5:10,0 — Marian Ferfelea). Și tot la capitolul succeselor amintim timpii de la proba de 1 000 m start de pe loc obținuți de Ștefan Laibner (1:10,2), Anton Neagoe (1:11,4), Paul Soare (1:11,5) și în mod special rezultatul lui Atila Telegdi, un debutant al curselor de velodrom care, de la 1:13,1, realizați în urmă cu numai 3 luni, a reușit să coboare în cadrul recentelor dispute ale campionatului republican pînă la 1:11,6.

La capitolul surprize reamintim victoria tînărului stelist Aurel Vulcu în proba de viteză. Cu timpul de 11,9 sec., cel mai bun de pe tot parcursul campionatului, el i-a depășit în întrecere directă pe protagoniștii probei, Ștefan Laibner și Anton Neagoe, ambii concurenți recunoscuți pentru experiența și valoarea lor în probele de velodrom. Aurel Vulcu ca și Atila Telegdi se anunță două mari speranțe ale disputelor de acest gen.

În încheierea acestor rînduri ținem să felicităm pe Octavian Mateescu (de la cabinetul metodic al clubului Steaua), un pasionat radioamatorist și un mare îndrăgostit de ciclism. Acesta a prezentat la actualele campionate un aparat, construcție proprie, de semnalizare a ordinei trecerilor în probele de urmărire. Aparatul a dat deplină satisfacție și socotim util ca o instalație similară să intre în dotarea administrației velodromului.

Gheorghe ȘTEFĂNESCU